

FOCUS OP VROUWEN

NIEUWSBRIEF AMNESTY INTERNATIONAL VROUWENRECHTENTEAM

EDITORIAAL

Deze eerste Focus op Vrouwen van 2011, is er één geworden met heel wat goed nieuws op vlak van vrouwenrechten. Het jaar ging alvast hoopgevend van start.

Op 1 januari trad UN Women, het nieuwe VN-agentschap ter bevordering van gendergelijkheid en vrouwenemancipatie, immers in werking. Het Vrouwenagentschap kwam er na vier jaar lobbywerk door ngo's en vrouwenorganisaties, en zal geleid worden door de ex-presidente van Chili, Michelle Bachelet.

De dag nadien, op 2 januari, legde Dilma Rousseff de eed af als eerste vrouwelijke president van Brazilië. Rousseff wil het beleid van haar voorganger en mentor Luiz Inacio Lula da Silva voortzetten. Ze belooft de meest kwetsbare burgers te beschermen en een progressief beleid te voeren door te investeren in de kracht van de bevolking.

Ook de maand maart belooft enkele interessante momenten te brengen. Op 8 maart wordt over heel de wereld internationale vrouwendag gevierd. Amnesty International wil op dat moment opnieuw aandacht vragen voor de slachtoffers van verkrachting en seksueel misbruik in Nicaragua. En nadat we alle vrouwen in de bloemetjes hebben gezet, vieren we op 30 maart één vrouw in het bijzonder. Zuster Jeanne Devos zal dan de vierde Amnesty International leerstoel ontvangen aan de Universiteit Gent, voor haar unieke inzet in de strijd tegen armoede en uitbuiting in India.

En we hebben nog meer te vieren! Op 10 december 2010 bestond het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen 10 jaar. De viering van dit tienjarig bestaan ging gepaard met een naamsverandering: SAMV werd ella, kenniscentrum gender en diversiteit. Voorzitster Imane Bouzarmat geeft meer uitleg. Veel leesplezier!

Anke Van Vossolle

DILMA EERSTE VROUWELIJKE BRAZILIAANSE PRESIDENTE

Op 2 januari 2011 legde Dilma Rousseff de eed af als eerste vrouwelijke presidente van Brazilië. Het is een mijlpaal in de geschiedenis van het land dat een vrouw de presidentsverkiezingen wint en volgens Rousseff moeten alle Braziliaanse vrouwen trots en gelukkig zijn. Tijdens de inhuldigingsceremonie reed ze in een prachtige Rolls Royce van 1952 door de straten van de hoofdstad, maar de begeleiding naast de wagen van uitsluitend vrouwelijke lijfwachten was nog indrukwekkender. Ook in de regering zullen negen van de 37 ministers vrouwen zijn, een absoluut record voor Brazilië.

In haar tienerjaren geraakt Dilma Rousseff steeds meer geïnteresseerd in de linkse politiek van haar land en sloot zich aan bij het ondergronds verzet tegen de militaire dictatuur die in 1964 aan de macht kwam. In de jaren '70 zat ze als Marxistische rebel zelfs enkele jaren vast. In 2003 was Dilma Rousseff de Minister van Energie in de regering van President Lula da Silva en van 2005 tot 2010 fungeerde ze als zijn stafchef.

President Rousseff volgt haar mentor Luiz Inacio Lula da Silva op, die twee termijnen lang het land regeerde als de meest populaire president ooit van Brazilië. Ze wil het werk van haar voorganger verderzetten. De laatste jaren is de economie in Brazilië flink gegroeid, maar volgens President Rousseff kampt haar land nog steeds met een serieuze sociale ongelijkheid.

Tijdens haar eerste speech, belooft ze de meest kwetsbare burgers te beschermen en een progressief beleid te voeren, door te investeren in de kracht van de bevolking.

Er staan President Rousseff grote uitdagingen te wachten om, zoals ze beloofd heeft, de sociale ongelijkheden in haar land weg te werken. Maar met een reeds klaargemaakt pad en het nodige advies van haar mentor en voormalig President Lula da Silva moet haar dat wel lukken.

Eva Zobell

Op 1 januari 2011 ging de nieuwe afdeling van de VN ter bevordering van gendergelijkheid en vrouwenemancipatie in werking. Tot de opstart van deze nieuwe VN- eenheid werd door de Algemene Vergadering van de VN in juli 2010 beslist na vier jaar lobbywerk door ngo's en vrouwenorganisaties. Aan het hoofd van de gloednieuwe organisatie staat mevrouw Bachelet, de vorige presidente van Chili.

Een nieuw centraal agentschap binnen de VN

“Als we ons met een emmer water wassen en beginnen bij onze voeten, zal al het water alleen gebruikt worden voor onze voeten. Maar als we het water over onze hoofden gieten, kunnen we met het water ons hele lichaam wassen.” Een Nepalese mensenrechtenactivist legt uit hoe een nieuw en sterk internationaal vrouwenagentschap belangrijk is voor vrouwen op lokaal vlak (Saathi Roundtable, Nepal, 2007). De beslissing in juli 2010 tot de oprichting van UN Women was een historische beslissing in het versterken van de doelen van de VN omtrent gendergelijkheid en de

emancipatie van vrouwen. De VN heeft altijd een sterke rol gespeeld in het zetten van internationale standaarden en bindende verplichtingen over vrouwenrechten. Vier kleinere VN-agentschappen (UNIFEM, DAW, OSAGI, INSTRAW) besteedden tot nu toe aandacht aan de problematiek van vrouwenrechten, maar hadden niet voldoende slagkracht om de nationale implementatie van internationale standaarden te ondersteunen. De vier agentschappen samen beschikten in 2008 over minder dan 1% van het totale VN-budget, terwijl vrouwen 70% uitmaken van de armsten van de wereldbevolking. Financiële beperkingen en het feit dat deze agentschappen slecht gekend waren in sommige landen, bepaalden de matige slagkracht van de VN op het vlak van vrouwenrechten. De oprichting van één centraal agentschap, UN Women, dat de vorige vier genderentiteiten vervangt, maakt deel uit van de hervormingsagenda van de VN. Die wil verscheidene middelen en mandaten samenbrengen om zo een grotere impact te creëren.

Taken van het nieuwe orgaan

UN Women zal verder bouwen op het werk van de vorige vier genderentiteiten.

Belangrijke verwezenlijkingen uit het verleden zijn overeenkomsten zoals de Beijing-verklaring en het Platform voor Actie en het Verdrag over de Afschaffing van alle Vormen van Discriminatie tegen Vrouwen (CEDAW).

De belangrijkste taken van UN Women zijn

- Het ondersteunen van intergouvernementele organisaties in het formuleren van beleid en globale standaarden en normen (zoals CSW)
- Lidstaten helpen om deze standaarden te implementeren en sterke partnerschappen te ontwikkelen met het middenveld
- Het VN-systeem verantwoordelijk houden voor haareigen engagementen over gendergelijkheid, en regelmatige monitoring van vooruitgang in het globale VN-systeem.

Dit takenpakket moet ervoor zorgen dat internationale standaarden en normen vaker op het nationale niveau geïmplementeerd worden. Zo kunnen landen die dat wensen ondersteuning vragen aan UN Women om te zorgen voor beleid, diensten en middelen die nodig zijn om vrouwen een gelijk bestaan te bieden. Opdat UN Women lokale resultaten kan boeken is daarnaast ook de band met ngo's en vrouwenorganisaties onontbeerlijk. De trainingprogramma's en -fondsen vormen twee belangrijke diensten die UN Women aanbiedt aan landen en ngo's.

Op internationaal niveau zal UN Women op regelmatige basis informatie verschaffen aan de Veiligheidsraad, de Algemene Vergadering en de Economische en Sociale Raad. Het agentschap zal functioneren als database over geweld tegen vrouwen voor de Secretaris-Generaal. Het thema gendergelijkheid wordt verder opgevolgd door de Commission on the Status of Women (CSW).

Meer info op:
www.unwomen.org
Femmy Thewissen

AMNESTY LEERSTOEL ERKENT JEANNE DEVOS

JEANNE DEVOS

Op 30 maart 2011 wordt voor de vierde keer op rij de Amnesty International leerstoel uitgereikt aan de Universiteit Gent. De leerstoel wordt jaarlijks toegekend aan iemand die een bijzondere bijdrage levert op het domein van de mensenrechten. Dit jaar zal de Belgische zuster Jeanne Devos op 30 maart de leerstoel ontvangen voor haar inzet in de strijd tegen armoede en uitbuiting van huispersoneel (vooral vrouwen en kinderen) in India, voor en samen met de allerarmsten.

Zuster Devos vertrok in 1963 als mis-siezuster naar India. De confrontatie met de schrijnende armoede, de onderdrukking en de uitbuiting maakte grote indruk. Vanuit haar verontwaardiging over het lot van de allerarmsten ont-popte ze zich 25 jaar geleden als de drijvende kracht achter de Nationale Beweging voor Huispersoneel in India die vandaag meer dan twee miljoen leden telt, actief is in 24 staten, 28 talen vertegenwoordigt en bestaat uit 12.000 groepen.

In India werken meer dan 90 miljoen mensen, vooral vrouwen en kinderen, als huispersoneel. Huisarbeid is voor

hen vaak de enige manier om te over-leven. Maar voor huisarbeid in India bestaat er nog steeds geen nationaal aanvaard, degelijk arbeidsstatuut. Er is dus geen sprake van rechten, juri-dische bescherming en waardigheid. Misbruik is dan ook schering en inslag omdat het daarenboven vaak gaat om 'onzichtbaar' werk. Ook is er een ge-brek aan zelfvertrouwen en respect bij huisarbeidsters zelf. Daar wil de Natio-nale Beweging van zuster Jeanne De-vos verandering in brengen. De Bewe-ging brengt huisarbeidsters bij elkaar en geeft hen opnieuw een gevoel van eigenwaarde. Samen komen ze op voor hun rechten en zetten ze zich in voor de erkenning van huisarbeid als volwaardig werk. Want pas als ze hun rechten kunnen opeisen en ze waardige werkomstandigheden kunnen afdwin-gen, is het mogelijk om uit de armoede te ontsnappen.

Na 25 jaar heeft de Beweging in India vooral bewustwording rond de problem-atiek gecreëerd en vooruitgang gemaakt op wettelijk vlak. Zo krijgen huisar-beidsters in diverse Indiase deelstaten nu wettelijke erkenning, werden er vak-

bonden voor huispersoneel opgericht en is de beweging erin geslaagd om de erkenning van huisarbeid bovenaan de internationale agenda te plaatsen.

Ook wordt huisarbeidsters binnen de Beweging geleerd te onderhandelen met werkgevers, geld te beheren, een geschreven contract te eisen, zich te groeperen en te organiseren,... Er wordt dus samengebracht en versterkt in een organisatie ván huispersoneel vóór huispersoneel. Een inspiratiebron.

Annemie Van Uytven

Amnesty leerstoel 2010-2011 Over zuster Jeanne Devos

Je kan zuster Jeanne Devos aan het werk zien op 30 maart 2011 bij de uitreiking van de Amnesty Leerstoel Amnesty International 2010-2011. De uitreiking start om 20u in de Gentse Vooruit. Zuster Devos zal getuigen over haar strijd voor waardig werk in India. Aansluitend is er gelegenheid om vra-gen te stellen.

Meer info op www.amnesty.be/leerstool

Verdere informatie

Over zuster Jeanne Devos:
(<http://www.jannedevos.org/>)

**Over de Nationale Beweging
voor Huispersoneel in India:**
(<http://www.ndwm.org/>)

**Over Amnesty en de strijd
tegen armoede:**
[http://www.aivl.be/campagne/
demand-dignity/8865](http://www.aivl.be/campagne/demand-dignity/8865)

TWEEMAAL FEEST: SAMV BESTAAT 10 JAAR EN WORDT ELLA

Op 10 december 2010 vierde het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen (SAMV) haar tienjarig bestaan. Een decennium na de oprichting werd bovendien gekozen voor een nieuwe naam: ella, kenniscentrum gender en etniciteit. Focus op Vrouwen sprak met voorzitter Imane Bouzarmat en vroeg haar naar de ups en downs van 10 jaar allochtone vrouwenwerking, en de keuze voor de nieuwe naam.

Hoe is SAMV 10 jaar geleden ontstaan?

Dertig jaar geleden al werden de kernen gezaaid voor de eerste organisatievorm van vrouwen uit etnische minderheden. Begin jaren '80 evolueerde het toenmalige 'vreemdelingenbeleid' van een louter tewerkstellingsbeleid, gericht op de mannelijke arbeidsmigranten, naar een integratiebeleid. Stilaan kwamen zo ook de vrouwen in the picture. De allereerste lokale mi-

grantenvrouwengroepen waren meestal ingebed in Belgische verenigingen en instellingen. Hun werkingen werden gedragen door Vlaamse beroepskrachten en vrijwilligsters.

Met het minderheden decreet van 1998 verdween de specifieke focus op allochtone vrouwen uit het minderhedenbeleid. Wel werd er dat jaar in het Vlaams Parlement een migrantenvrouwenforum georganiseerd vanuit het ICCM, het intercultureel centrum voor migranten. Hierdoor werden de rechtstreeks betrokkenen erkend als essentiële partner bij het uittekenen van het beleid. Een onderzoek dat gevoerd werd naar de noden en behoeften van meisjeswerkingen en vrouwenverenigingen, bracht een vraag naar financiële en logistieke ondersteuning aan het licht, maar ook de nood aan meer inhoudelijke input en netwerking met andere allochtone vrouwenverenigingen. De idee groeide

om een steunpunt op te richten ter ondersteuning van deze vrouwenverenigingen.

Anno 2000 werd het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen als zelfstandige vzw geboren. De allereerste missie van het Steunpunt was het emancipatie- en participatieproces van allochtone meisjes en vrouwen onderbouwen. Noch de witte reguliere vrouwenbeweging, noch de mannenbastions van de landelijke migrantenfederaties kwamen immers tegemoet aan de specifieke noden van allochtone meisjes- en vrouwengroepen. Van bij haar ontstaan wees SAMV op de dubbele discriminatie die meisjes en vrouwen van allochtone 'origine' te beurt valt. De reguliere vrouwenorganisaties focusten te eenzijdig op gender, het allochtone middenveld zag enkel etniciteit als achterstellingsmechanisme. Het pleidooi voor een

ella

kenniscentrum gender en etniciteit

gender én etniciteitsgerichte aanpak maakte SAMV van in het begin uniek.

Wat was de aanleiding voor de naamsverandering naar 'ella', Kenniscentrum Gender en Etniciteit?

In tien jaar tijd is SAMV, maar ook de ganse samenleving, heel wat veranderd. Hierdoor kampten we met een naam die niet langer onze lading dekte, een anachronisme dat ons steeds meer parten speelde.

Zo kreeg de term 'allochtoon' de laatste jaren een uitgesproken negatieve connotatie. We willen actief werk maken van een minder stereotyperende beeldvorming ten aanzien van etnisch-culturele minderheden en het wij-zij denken doorbreken. We zien meer heil in de term 'etnische minderheden'. Niet omdat we vinden dat we minder waard zijn. Ook niet omdat we perse numeriek de duimen moeten leggen. Maar wel omdat minderheid verwijst naar de marginalisering en minorisering die vaak ons deel is. Het schept ook de ruimte om te wijzen op de grote onderlinge diversiteit bij het deel van de bevolking dat niet-wit is.

Ook het 'meisjes en vrouwen' in onze naam zorgde steeds vaker voor verwarring. Vanaf 2006 ontwikkelde SAMV een nieuw spoor in haar werking. Naast empowerment van meisjes en vrou-

wen, gingen we ons ook meer toeleggen op het gemeenschapsniveau. Er is een mentaliteitswijziging nodig bij alle mannen en vrouwen om stereotype genderverwachtingen en patronen te doorbreken. Ook mannen en jongens kunnen slachtoffer zijn van stereotype rolpatronen, of 'vastgeroest' zitten in genderrollen die hun vrije keuze beperken. We zagen in dat ook zij mee moesten gaan in het emancipatieverhaal opdat het daadwerkelijk zou aanslaan. Vandaar dat ella zich in haar acties ook steeds vaker richt tot jongens en mannen.

SAMV was dus duidelijk toe aan een nieuwe naam. De viering van ons tienjarig bestaan was daarvoor de geschikte aanleiding. De naamsverandering is in die zin de kers op de taart van een evolutie die al langer bezig was.

Waarom kozen jullie voor de naam 'ella'?

ella verwijst naar de meisjesnaam Isabella van Sojourner Truth, de eerste zwarte feministe. Het laat zich schrijven met kleine letters, net als bell hooks, nog een belangrijk zwart feministisch boegbeeld. Op die manier maken we duidelijk dat we als organisatie handelen, denken en doen op het kruispunt van gender en etniciteit.

In het Spaans staat 'ella', net zoals

'elle' in het Frans, voor de derde persoon vrouwelijk enkelvoud. Dit straalt een duidelijke betrokkenheid uit met het meisjesperspectief en met vrouwenbelangen. Het is een statement. In omzeggens alle talen wordt steeds de mannelijke vorm of verwijzing gebruikt, ook als het gaat om sekseneutrale beschrijvingen. Op die manier maakt taal de mannelijke vorm mee tot de norm, een norm die op den duur onzichtbaar wordt. ella wil dit mannelijke dominantiedenken doorbreken, en vertrekt daarvoor vanuit de kracht van de vrouw(en) en de meisjes zelf. Want vrouwen uit etnische minderheden zijn niet altijd en alleen lijdend voorwerp of slachtoffer. ella staat voor vrouwen en meisjes die het heft in eigen handen nemen en niet bij de pakken blijven zitten. ella is ook actor. We willen niet alleen klagen, maar ook doen.

Jullie focus lag steeds op het snijpunt van gender én etniciteit, zoals bij het 'kruispuntdenken'. Konden jullie allochtone meisjes en vrouwen hierdoor beter ondersteunen?

Gender gaat niet over de biologische verschillen tussen mannen en vrouwen maar wel om de rollen en verwachtingen die ermee gepaard gaan. Het is dus een sociale constructie die te maken heeft met machtsverhoudingen waarbij vrouwen in de regel aan het kortste eind trekken. Maar die constructie vindt wel plaats binnen een bepaalde context. Genderuitingen kunnen dus verschillen naargelang tijd en ruimte. Naast gender is ook etniciteit een maatschappelijk ordeningsprincipe. Gender en etniciteit spelen op elkaar in. Zonder rekening te houden met deze dimensies, kan de emancipatie van vrouwen/meisjes uit etnische minderheden dus onmogelijk slagen.

Om die reden zijn de acties en campagnes die uitgaan van witte vrouwenorganisaties niet altijd nuttig voor onze doelgroep, soms zelfs ongewild contraproductief. Een voorbeeld. Vrouwen spelen een minder prominente rol in het openbare leven, op de arbeidsmarkt. Het huishouden en de kinderen zijn dan weer wel het vrouwelijke terrein. Dat is een universeel patroon. Op onze arbeidsmarkt ondervinden vrouwen van een andere etnische origine echter een dubbele discriminatie. Hun vreemde naam of hoofddoek maken het extra moeilijk om een job

© Ella

te bemachtigen. Omdat hun buitenlandse kwalificaties vaak niet worden erkend, komen ze bijvoorbeeld terecht in de schoonmaak waar ze vaak werken in preciaire statuten. Of ze gaan poetsen bij autochtone gezinnen waar de vrouw de huishoudelijke taken heeft uitbested. Dat toont aan dat de emancipatiestrijd van de ene groep vrouwen niet noodzakelijk ten goede kwam aan alle vrouwen. Het is daarom nodig dat vrouwen uit etnische minderheden zich organiseren en wijzen op het subtiele samenspel van discriminatiemechanismen. Dankzij het kruispuntdenken kunnen de methodieken die wij ontwikkelen veel beter inspelen op de noden en de uitdagingen waar onze doelgroep voor staat.

Is er voldoende samenwerking tussen allochtone en autochtone vrouwenwerkingen? Kan er op dat vlak iets verbeterd worden?

SAMV werd net opgericht omdat 'allochtone' vrouwen en meisjes geen aansluiting vonden bij de autochtone vrouwenorganisaties. Niet alleen omwille van tal van organisatorische drempels, maar ook omdat het aanbod van de witte vrouwenorganisaties weinig aansloot

bij hun eigen noden en behoeften. Als het gaat om arbeidsmarktparticipatie, dan is een veroordeling van discriminatie op basis van de hoofddoek zeker zo noodzakelijk als de eis voor quota in de raden van bestuur van bedrijven. Onze achterban had nood aan andere thema's en aan een andere aanpak. Dat is in die 10 jaar nog niet zo heel hard veranderd. Nochtans werden er in die tijd wel veel pogingen ondernomen om de vrouwenwerkingen te interculturaliseren. Vaak bleef het echter bij het aantrekken van een handvol vrouwen van allochtone komaf zonder dat de werkingen fundamenteel in vraag werden gesteld. En wanneer de reguliere vrouwenorganisaties zich inlaten met 'allochtone' thema's dan loert er vaak paternalisme om de hoek. Dat is dus niet het alleenrecht van mannenorganisaties.

ella denkt dat interculturalisering enkel kan slagen vanuit een evenwichtig partnerschap tussen twee evenwaardige partners. Dat is vaak moeilijk te realiseren omdat de allochtone vrouwenverenigingen het vaak met veel minder middelen moeten doen.

Anke Van Vossle

STUUR EEN BRIEF NAAR:

Lic. Felipe de Jesús Calderón Hinojosa
President of the Republic
Residencia Oficial de "Los Pinos"
Col. San Miguel Chapultepec
Mexico D.F., C.P. 11850
MEXICO

Posttarief: € 1,1
(prijs per volumeaankoop) of
€ 1,2 (prijs per stuk of frankeertarief).
Meer info op www.bepost.be

Stuur een kopie naar:
Ambassade van Mexico
H.E. Mevr. S. Fuentes-Berain
F.D. Rooseveltlaan 94 - 1050 Brussel
F: 02 644 08 19
E: embamex@embamex.eu
Posttarief: € 0,61
(prijs per volumeaankoop) of
€ 0,71 (prijs per stuk of frankeertarief). Meer info op www.bepost.be

Mexico : slachtoffers verkrachting willen gerechtigheid

In 2002 werden Inés Fernández Ortega en Valentina Rosendo Cantú door Mexicaanse soldaten verkracht. Nog steeds is er geen onderzoek ingesteld.

Hoewel ze aangifte deden van de aanvallen, is er tot op heden geen noemenswaardig onderzoek gestart naar de daders en is niemand aangeklaagd.

Militaire onderzoekers in de zaak hebben geprobeerd aantijgingen te weerleggen en de bewijslast bij de slachtoffers te leggen. Zowel de vrouwen als hun families worden sindsdien bedreigd. In augustus 2010 werd de dochter van Inés Fernández lastiggevalen door twee mannen die dreigden haar familie te vermoorden als ze het gebied niet zouden verlaten.

In dezelfde maand beval het Inter Amerikaanse Hof van de Mensenrechten Mexico een diepgaand onderzoek naar de zaak in te stellen, de slachtoffers schadevergoeding te geven, en het militaire juridisch apparaat te verbeteren.

Schrijf vóór 1 april 2011 dus die brief naar de Mexicaanse autoriteiten!

VOORBEELDBRIEF

Lic. Felipe de Jesús Calderón Hinojosa
President of the Republic
Residencia Oficial de "Los Pinos"
Col. San Miguel Chapultepec
Mexico D.F., C.P. 11850
Mexico

Your Excellency,

(plaats, datum)

Please allow me to express my concern about the cases of Inés Fernández Ortega and Valentina Rosendo Cantú who were raped by Mexican soldiers in 2002. Although they reported their attacks to the authorities, no substantive investigation has taken place and no one has been brought to justice.

Both women are Indigenous Me'phaa (Tlapaneca). Military investigators have tried to disprove the allegations, placing the burden of proof on the victims. The women and their families have since suffered intimidation.

In August 2010, the Inter American Court of Human Rights issued two judgments against Mexico and ordered a full investigation by civilian authorities, reparations and reforms to the military justice system.

I call on you to implement in full the binding judgement of the Inter-American Court.

This includes carrying out a prompt, full and impartial investigation, under ordinary jurisdiction, into the rape and torture of Inés Fernández Ortega and Valentina Rosendo Cantú in 2002, and guaranteeing adequate reparations and effective protection

I am confident of your good will and sense of justice.

Sincerely,

[naam, adres, handtekening]

Eventuele antwoorden aan Amnesty International bezorgen.

25 DEGRÉS EN HIVER

Speelfilm: 93 minuten,
Frans gesproken, Ned. ondertiteld
Regie en scenario: Stéphane Vuillet
Productie: Marion Hänsel, België, 2004
Vertolking: Carmen Maura, Jacques Gamblin, Ingeborga Dapkunaite, Raphaëlle Molinier, Pedro Romero, Loubna Azabal, Laurence Vielle, e.a....

'25 degrés en hiver' vertelt het verhaal van Sonia en Miguel. Sonia is een Oekraïense migrant die wordt teruggezonden naar haar thuisland. Ze ontsnapt echter uit het detentiecentrum en zet de zoektocht in naar haar echtgenoot die in België verblijft. Ze stuit in haar vlucht op een koerier, Miguel, die ze inlijft om haar een lift te geven naar het laatste gekende adres van haar echtgenoot. Miguel is een alleenstaande vader, die instaat voor de zorg van zijn bijdehand dochtertje. Miguel besluit Sonia te helpen in haar zoektocht naar haar echtgenoot, bijgestaan door zijn dochter en zijn bazige moeder, die in een ver verleden ook een vluchteling was op zoek naar een beter bestaan. Zowel Miguel en Sonia zijn eenzaam op zoek naar het droombeeld van de partner die ze eens hadden. Ze vinden

echter, op de meest ondenkbare plaats, hetgeen ze al jaren zoeken: een nieuw begin.

Als we de pers mogen volgen, dan draagt deze film de stempel van 'charmante illegalen-komedie'. De film wordt inderdaad doorspekt met komische tinten en opzweepende achtergrondmuziek die je helemaal in het verhaal brengen. De film doet ons bijna vergeten dat het lot van de gemiddelde vrouwelijke vluchteling verre van komisch is.

Amnesty International voert actie voor de rechten van vluchtelingen en andere migranten, en roept regeringen op de wetten van het internationaal vluchtelingenrecht te respecteren. De essentie van het internationaal vluchtelingenrecht is het beginsel van non-refoulement: het verbod op terugzending naar een land waar de vluchteling vervolging te vrezen heeft of waar zijn leven of veiligheid in gevaar zijn.

Amnesty International organiseert i.s.m. Filmhuis De Klappei een filmavond omtrent dit thema. De film '25 degrés en hiver' zal op 24 maart om 20u15 worden vertoond, voorafgegaan door een korte inleiding door het team vrouwenrechten van Amnesty.

Iedereen van harte welkom!

Inkomprijs: 3 euro
Filmhuis De Klappei
Klappeistraat 2, 2060 Antwerpen
www.deklappei.be

Sissi De Kerf

Focus op Vrouwen is een driemaandelijkse nieuwsbrief van het Amnesty International Vrouwenrechtenteam.

De ingenomen standpunten vertegenwoordigen niet noodzakelijk de standpunten van Amnesty International.

REDACTIE:

Annemie Van Uytven (eindredactie) Eva Berghmans, Sissi De Kerf, Femmy Thewissen, Anke Van Vossolle en Eva Zobell

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Karen Moeskops
Kerkstraat 156
2060 Antwerpen

VORMGEVING:

Danny Wyts - Drukkerij WAG

REDACTIEADRES:

Amnesty International Vlaanderen vzw
Kerkstraat 156
2060 Antwerpen
T: 03 271 16 16
F: 03 235 78 12
E: annemie_vanuytven@hotmail.com
W: www.amnesty.be

Wil je de *Focus op Vrouwen* gratis ontvangen? Contacteer dan Kris Laurijssen via 03 271 16 16 of mail je volledig thuisadres naar KrisL@aivl.be

Wil je graag een elektronische versie van *Focus op Vrouwen* in je mailbox ontvangen? Surf naar www.amnesty.be/vrouwen en schrijf je in.

Amnesty International is een wereldwijde onafhankelijke en onpartijdige organisatie die de naleving van alle mensenrechten nastreeft door onderzoek en actie.

Onze activisten worden gedreven door verontwaardiging over ernstige mensenrechtenschendingen en door hoop op een wereld waarin alle mensenrechten werkelijkheid zijn voor alle mensen.

Giften zijn welkom op rekeningnummer 000-0000082-82. Giften vanaf 30 euro op jaarbasis zijn fiscaal aftrekbaar. Meer info over hoe u Amnesty International kan steunen, lees je op www.amnesty.be/steunons.

